

Fylkesmannen i Finnmark
Statens Hus
9815 Vadsø

FYLKESMANNEN I FINNMARK	
S.nr.	_____ / _____
Dato	24. JAN. 2006
Ark.nr.	_____
Saksbehandler	_____

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2005/7741 ARE-PI-LLO

Dato:
20.01.2006

Arkivkode:
461

Forespørsel om konkret tolking av motorferdsellovens § 4c - DN's vurdering.

Viser til Deres brev av 12.09.2005 vedrørende forespørsel om konkret tolking av motorferdselloven § 4 bokstav c og e-post av 25. november 2005 vedrørende samme spørsmål. Viser også til telefonsamtale med Ørjan Werner Jenssen hvor spørsmålet ble søkt nærmere klargjort.

Lovgrunnlag og bakgrunn.

Utgangspunktet er at motorferdsel i utmark og vassdrag er forbudt med mindre annet følger av loven eller vedtak med hjemmel i loven, se lov om motorferdsel i utmark og vassdrag 10. juni 1977 nr. 82 § 3 (motorferdselloven). Ifølge motorferdselloven § 4 bokstav c er motorferdsel tillatt i forbindelse med "nødvendig person- og godstransport til og fra faste bosteder og i jordbruks-, skogbruks- og reindriftsnæring". Bestemmelsen omfatter motorferdsel både på sommer- og vinterføre.

Spørsmålet i dette tilfellet gjelder motorferdsel i forbindelse med "nødvendig person- og godstransport til og fra faste bosteder". DN forstår henvendelsen fra FM Finnmark slik at den gjelder hvorvidt man kan ferdes med motorkjøretøy til og fra stedene Nervei og Laggo i Finnmark i medhold av motorferdselloven § 4 bokstav c. DN har fått opplyst at de nevnte stedene ikke har tilknytning til bilveg og at det går hurtigbåt i rute til og fra stedene. Det forutsettes at det dreier seg om "faste bosteder" jfr lovens ordlyd. FM i Finnmark viser til lovens forarbeider og til rundskriv T-1/96 hvor Miljøverndepartementet har uttalt at "nødvendig" person- og godstransport innebærer at det kun er bosteder som ikke er knyttet til kjørbar bilveg eller bane, som er unntatt fra motorferdselforbudet. I tilknytning til begrepet "bane" ber FM i Finnmark om en konkret vurdering av om hurtigbåten kan sies å dekke transportbehovet for disse to stedene i henhold til motorferdselloven § 4 bokstav c.

DN's vurdering.

DN har i tidligere brev til FM i Finnmark (brev av 26.10.2001) vurdert spørsmålet slik at man ikke kan finne holdepunkter i lovens forarbeider for å innfortolke rutegående båttransport i begrepet "bane". DN's standpunkt om dette står fortsatt ved lag.

For øvrig vil DN presisere at det sentrale spørsmålet ved fortolkningen av motorferdselloven § 4 bokstav c er om kjøringen er "nødvendig" transport "til og fra" det faste bostedet. Bestemmelsen må ifølge rettspraksis tolkes og anvendes på en restriktiv måte. Hvorvidt transporten er nødvendig vil bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle. Ved vurderingen må man ta utgangspunkt i hvorvidt det

Besøksadresse:
Tungasletta 2
Postadresse:
N-7485 Trondheim

Telefon:
73 58 05 00
Telefaks:
73 58 05 01

Videokonf:
73 90 51 40

Internett:
www.dirmat.no
E-post:
Postmottak@dirmat.no

Saksbehandler:
Line Løvås
Telefon:
73 58 08 10

alminnelige kommunikasjonsbehov på slike vegløse steder er dekket. I denne sammenheng vil DN vise til uttalelser i NOU 1974:37 "Motorferdsel i utmark og vassdrag", om bakgrunnen for unntaket for vegløse fastboende (side 43-44):

"... gårdsbruk og andre faste bosteder som ligger slik til at de ikke har tilknytning til vei eller andre regulære transportmidler (DNs understrekning), må ha anledning til å bruke motoriserte fremkomstmidler gjennom utmark og vassdrag for å opprettholde alminnelig kommunikasjon med omverdenen og for å utføre nødvendig transport til og fra bostedet."

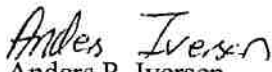
Utvalget synes her å legge til grunn at unntaket er ment å gjelde bosteder som verken har tilknytning til veg eller andre regulære transportmidler.

Ved vurderingen av om transporten er nødvendig, må det etter dette være legitimt å se på hvorvidt det finnes andre transportmuligheter som kan anses å dekke det alminnelige kommunikasjonsbehovet på stedet. Når det gjelder Laggo og Nervei er det opplyst at det går hurtigbåt til og fra stedene. Ved vurderingen av om hurtigbåten dekker det alminnelige kommunikasjonsbehovet vil blant annet spørsmål om hvorvidt det dreier seg om rutegående båttransport, hvor fast denne er, samt hyppigheten av ruteforbindelsen være momenter av betydning.

For øvrig vises til at departementet i Ot.prp. nr. 45 (1976-1977) viser til at ferdsel etter motorferdselloven § 4 bokstav c må følge den alminnelige bestemmelse i lovens § 8 om at "motorferdsel i utmark og vassdrag skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade på naturmiljø og mennesker".

Ovenstående lovtolkning vil etter DN's mening ha støtte i de grunnleggende hensyn som ligger til grunn for motorferdselloven. Bakgrunnen for loven var et ønske om å demme opp for en stadig økende motorisert ferdsel i utmark og vassdrag. Hensikten med loven var således å verne naturmiljøet, og unngå skade og ulempe på natur og landskap. DN mener man bør søke å etterstrebe disse hensyn ved forvaltningen av lovverket på dette området.

Med hilsen

Anders P. Iversen
Seksjonssjef

Line Løvås
Førstekonsulent